

तामनसूयेत्यन्वर्थनामां अभिगम्यामक्रोधनत्वात् ॥ १६ ॥ १७ ॥ शिथिलां श्लथसंधिवंधां वलितां संजातवलिं दृढामितिसर्वोपपादकं विशेषणं प्रवातेकदलीमिव वेपमा
नांगींस्थितां ॥ १८ ॥ समुदाहरत् अभिवादानांगत्वेनेतिशेषः ॥ १९ ॥ अनामयमिति तपस्विनांस्वायत्तकुशलतयारोग्यप्रश्नएवोचितइतिभावः ॥ २० ॥ धर्मचारिणीं भर्तु
समानधर्मचारिणीं ॥ दिष्ट्या दैवयोगेन ॥ २१ ॥ मानं राजसुताहंकथंवनंगच्छेयमित्येवंरूपं वनेअवरुद्धं वनवासेपित्रानियुक्तं ॥ २२ ॥ शुभोनुकूलः ॥ अशुभः प्रतिकूलः

अनसूयेतियालोकेकर्मभिःख्यातिमागता ॥ तांशीघ्रमभिगच्छत्वमभिगम्यांतपस्विनीं ॥ १६ ॥ सीतात्वेतद्वचःश्रुत्वाराघवस्ययशस्वि
नी ॥ तामत्रिपत्नीं धर्मज्ञामभिचक्राममैथिली ॥ १७ ॥ शिथिलां वलितां दृढां जरापांडुरमूर्धजां ॥ सततं वेपमानां गीं प्रवातेकदलीमिव
॥ १८ ॥ तांतुसीतामहाभागामनसूयांपतिव्रतां ॥ अभ्यवादयदव्यग्रास्वनामसमुदाहरत् ॥ १९ ॥ अभिवाद्यचवैदेहीतापसीतांदमान्वि
तां ॥ बद्धां जलिपुटाहृष्टापर्यपृच्छदनामयं ॥ २० ॥ ततः सीतां महाभागां दृष्ट्वा तां धर्मचारिणीं ॥ सांत्वयंत्यब्रवीद्दृष्ट्वा धर्ममवेक्षसे
॥ २१ ॥ त्यक्त्वा ज्ञातिजनं सीतेमानवृद्धिं च मानिनि ॥ अवरुद्धं वने रामं दिष्ट्या त्वमनुगच्छसि ॥ २२ ॥ नगरस्थो वनस्थो वा शुभो वा य
दि वा शुभः ॥ यासां स्त्रीणां प्रियो भर्ता तासां लोकामहोदयाः ॥ २३ ॥ दुःशीलः कामवृत्तो वा धनैर्वा परिर्वजितः ॥ स्त्रीणामार्यस्वभावानां
परमंदैवतं पतिः ॥ २४ ॥ नातो विशिष्टं पश्यामि बांधवं विमृशंत्यहं ॥ सर्वत्र योग्यं वैदेही तपःकृतमिवाव्ययं ॥ २५ ॥ नत्वेवमनुगच्छं
ति गुणदोषमसत्स्त्रियः ॥ कामवक्तव्यत्वादया भर्तुनाथाश्चरंतियाः ॥ २६ ॥

प्रियः लौकिकालौकिकनिमित्ततो प्रियत्वानास्प
दं ॥ २३ ॥ आर्यस्वभावः पूज्यस्वभावः ॥ २४ ॥ अतो विशिष्टं भर्तुर्विशिष्टं ॥ बांधवमिष्टबंधुं सर्वत्र योग्यमिहामुत्र चेष्टसाधनतया भजनयोग्यं ॥ तपःकृतं भावे निष्ठा
तपोनुष्ठानमिति यावत् ॥ २५ ॥ याः कामवक्तव्यत्वादयाः कामाधीनत्वादयाः ॥ गृह्याधीनौ तु वक्तव्यौ ॥ भर्तुनाथाः भर्तृणां नाथभूतास्तन्नियंत्रयः ॥ यद्वा भर्तृभोगार्थं नाथं
ते याचंते ताः चरंति स्वेच्छया इतस्ततो यांति ॥ २६ ॥